

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

20 יולי 2009

ת"ק 09-03-2129 בן יהודה נ' וואלה
שופמינד בע"מ

בפני כב' השופטת חנה פלינר

1

תמר בן יהודה

התובעים

נגד

וואלה שופמינד בע"מ

הנתבעים

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

נוכחים:

תובע 1 תמר בן יהודה

נתבע 1 וואלה שופמינד בע"מ – גבי יעל זוהר וגבי דנית כהן

פרוטוקול

התובעת מוזהרת כדין:

לשאלת ביהמ"ש, אני אומרת שסעיף 2.2 לקוח כנראה מנוסח סטנדרטי של כתב תביעה, והוא אינו רלוונטי. לשאלת ביהמ"ש האם נתתי את הסכמתי להיות מדוורת בפרסומי הנתבעת אני משיבה, כי נתתי אותה לפני חמש שנים, כשרכשתי שם ספר. אני מבקשת להדגיש, כי הייתי מחויבת לתת הסכמה לרכישה. בינואר 2009 נדרשה הסכמתי המפורשת לקבלת מינוי פרסומי ולא נתבקשתי להעביר כזו הסכמה. ברגע שהגשתי את התביעה הקטנה – הנתבעת הפסיקה לשלוח לי. לא הודעתי לנתבעת בכתב לפני הגשת התביעה שלא ישלחו לי.

הנתבעת:

אין לנו שום אינטרס כלכלי לאבד מוניטין. אנחנו לא סתם שולחים פרסומים, אלא במטרה לפנות ללקוחות. אין לנו שום בעיה להסיר ללקוחות שמבקשים זאת, כי ממילא הם לא ירכשו באתר. התובעת רכשה דרכנו בעבר, כפי שציינה בכתב התביעה. היא נרשמה לאתר. בסעיף 10 לתקנון האתר רשום מפורשות, כי היא מסכימה לקבל דואר פרסומי. אני מפנה גם לסעיף 30 א' ג' חריג ליחסי מסחר קודמים שקובע שלושה תנאים מצטברים: רכישת מוצר מהשירות, אפשרות נוחה וקלה להסיר את כתובת המייל ושליחת פרסום רלוונטי למוצרים באתר. עמדנו בשלושת התנאים המצטברים האלה. משנת 2005 היא הייתה רשומה באתר. מהרגע שהיא נרשמה לאתר התחלנו לשלוח אליה דואר פרסומי. אפשרות ההסרה היא קלה, זה עניין של מספר שניות. התובעת יכולה הייתה לעשות את זה. יש אשם תורם שלה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

20 יולי 2009

ת"ק 09-03-2129 בן יהודה נ' וואלה
שופמינד בע"מ

התובעת:

אני מאשרת שקיבלתי מ-2004 כל הזמן פרסומים, אבל החוק לא היה אז לצדי. הנקודה היא לא הקלות להסיר את הכתובת שלי, אלא הופצתי בכמה עשרות אי-מיילים מינואר עד מרץ, בפרסומות שאינן רלוונטיות למה שקניתי. הזמנתי ספר ב-33 ש וקיבלתי פרסום על מכונות כביסה, נעלי ספורט וכו'... זה לא תמיד היה בשם וואלה שופס, לפעמים זה היה בשם שופס פוטו. מפנה לסעיף 3 שהנתבעת הפנתה אליו.

פסק דין

מדובר בתביעה על פי חוק התקשורת, משלוח דברי פרסומת אסורים, לטענת התובעת. הסעיף הרלוונטי הוא סעיף 30 א לחוק, שכותרתו שיגור דבר פרסומת באמצעות מתקן בזק (תיקון מס' 40) תשס"ח – 2008.

לאחר ששמעתי את הצדדים, קובעת אני, כי דין התביעה להידחות. אכן, צודקת נציגת הנתבעת בדבריה, כי מטרת החוק נועדה מחד להבטיח שצרכנים לא יוטרדו בדברי פרסומת ובכל חומר נוסף, בניגוד לרצונם. הרצון אמור להיות מפורש. עם זאת, יש חריגים לכלל, והחוק לא נועד להעשיר צרכנים. גם על הצרכנים לנהוג בתום לב בעת שמגייסים הם לזכותם את הוראות החוק.

במקרה הנדון, רכשה התובעת בעבר ספר אצל הנתבעת. הנתבעת ידועה כחברה המשווקת סחורות שונות באינטרנט, באמצעות רכישה ללא חנויות. זוהי הגדרתה, והסחורה המוצעת על ידה – מגוונת היא. במסגרת ההרשמה והרכישה, הסכימה התובעת לקבל דיוור. אמנם, התובעת טענה, כי היה זה אילוץ, אולם אם האילוץ לא היה מקובל עליה – לא הייתה מחויבת בביצוע רכישה.

משכך, נכנסים אנו לגדרי החריג שנוכח בסעיף 30 א (ג') לחוק. סעיף זה כולל שלושה תנאים. התנאי הראשון מתקיים, היות שהתובעת מסרה את פרטיה. התנאי השני מתקיים, היות שהתובעת לא ביקשה את הסרת פרטיה מהאתר. בעניין זה אזכיר, כי התובעת הודתה שקיבלה דברי פרסום משנת 2004 ושהיה באפשרותה לפעול להסרת שמה מהאתר, אולם כל עוד החוק לא היה בתוקף - כנראה שהפרסומים לא גרמו לה להטרדה, שהרי בלחיצת כפתור יכולה הייתה לבטלם. עצם העובדה שהתביעה הוגשה רק לאחר שניתן להגיש תביעה משפטית בשל אותם פרסומים אומרת דרשני. לגבי התנאי השלישי – אמנם התובעת קנתה ספר והפרסום שנשלח לתובעת כלל מוצרים שונים ומגוונים, דוגמת ספות וטלוויזיות, אולם, כפי שקבעתי לעיל, מדובר באתר שזה עיסוקו. לא ניתן לצפות, כי יוצעו לתובעת ספרים בלבד, אלא כל מוצר שהאתר מוכר. לתובעת ניתנה אפשרות להסיר את שמה,

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

20 יולי 2009

ת"ק 2129-03-09 בן יהודה נ' וואלה
שופמינד בע"מ

1 אך היא לא עשתה כן. התובעת לא הודיעה בשום שלב לנתבעת בכתב על רצונה שלא לקבל דברי
2 פרסומת. בתחילת הדיון, התובעת הודתה, כי אין דבר העומד מאחורי סעיף 2.2 לכתב התביעה.
3
4 סוברת אני, כי בטרם מפעילים את החוק ודורשים פיצוי בדמות קנס של 1,000 ₪, ניתן להקדים
5 פנייה בכתב, שעלותה 0 ₪, ורק אם דבר זה לא עולה יפה - יש מקום להגיש תביעה משפטית.
6
7 בהסכמת הנתבעות, התביעה נדחית ללא צו להוצאות.
8
9
10 ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשס"ט, 20/07/2009 במעמד הנוכחים.

11
12

חנה פלינר, שופטת

13
14

הוקלד על ידי: יניב הלפרין